

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 27 marca 2012 r.

DOLiS-035-99512/

Pan

Bartosz Arłukowicz

Minister Zdrowia

ul. Miodowa 15

00-952 Warszawa

niniejszym zwracam się do Pana Ministra z prośbą o zasygnalizowanie podmiotom prowadzącym działalność leczniczą potrzeby wyeliminowania praktyki umieszczania przy łóżkach pacjentów kart gorączkowych zawierających dane osobowe w zakresie: imienia, nazwiska pacjenta oraz rozpoznania jego choroby, w sposób umożliwiający zapoznanie się z treścią kart osobom do tego nieuprawnionym.

W związku z często sygnalizowanym organowi ochrony danych osobowych i wzbudzającym w praktyce wiele wątpliwości problemem umieszczania przy łóżkach pacjentów kart gorączkowych zawierających dane osobowe w zakresie: imienia, nazwiska pacjenta, rozpoznania jego choroby, pomiarów temperatury oraz niejednokrotnie także innych informacji, w sposób umożliwiający zapoznanie się z treścią kart osobom do tego nieuprawnionym, konieczne jest podjęcie przez podmioty sektora ochrony zdrowia, stosujące w swojej praktyce powyższe rozwiązanie, działań zmierzających do zaprzestania jego stosowania i zastąpienia go rozwiązaniami, które uniemożliwiłyby zapoznanie się z takimi danymi innym niż uprawnione do tego osoby.

Stosowany powszechnie w szpitalach sposób w umieszczania kart gorączkowych przy łóżkach pacjentów prowadzi do sytuacji, w której dane o stanie zdrowia pacjentów, a zatem dane szczególnie chronione dostępne są dla osób trzecich (np. odwiedzających chorych), co w istotny sposób godzi w prawo do prywatności pacjentów oraz prawo do ochrony dotyczących ich danych osobowych. Przy czym problem ten ma **większe znaczenie** w przypadkach

KANCELARIA OGÓLNA

umieszczania kart gorączkowych w salach tych oddziałów, które są dostępne dla odwiedzających, niż do przypadków oddziałów o szczególnym nadzorze medycznym np. OIOM, gdzie dostęp takich osób jest ograniczony.

Obowiązujące przepisy prawa regulują na zasadach ogólnych zasady dostępu do dokumentacji medycznej zawierającej dane osobowe pacjenta, w tym dane szczególnie chronione, jak również odnoszą się do kwestii prowadzenia karty gorączkowej hospitalizowanej osoby, niemniej jednak, nie regulują sposobu umieszczania karty gorączkowej przy łóżku pacjenta. Rozumiejąc potrzebę ochrony stanu zdrowia, wskazać jednakże należy, że osobie chorej przysługuje także prawo do ochrony jej sfery życia prywatnego, zwłaszcza gdy dotyczy to danych szczególnie chronionych, jakimi są dane o jej stanie zdrowia.

W świetle przepisów prawa, w tym przepisów o ochronie danych osobowych, brak jest uzasadnienia dla zamieszczenia danych osobowych, w tym szczególnie chronionych, w treści karty gorączkowej tak, aby były dostępne dla osób do tego nieupoważnionych. Pamiętać bowiem należy, że dane o stanie zdrowia to dane szczególnie chronione, których przetwarzanie, w myśl jej art. 27 ust. 1, jest co do zasady zabronione. Art. 27 ust. 2 pkt 7 ustawy dopuszcza przetwarzanie danych szczególnie chronionych, w tym danych o stanie zdrowia, gdy jest to prowadzone w celu ochrony stanu zdrowia, świadczenia usług medycznych lub leczenia pacjentów przez osoby trudniące się zawodowo leczeniem lub świadczeniem innych usług medycznych, zarządzania udzielaniem usług medycznych i są stworzone pełne gwarancje ochrony danych osobowych. Jednakże powoływanie się na ten przepis uprawnione jest jedynie w odniesieniu do realizacji wymienionych celów i nie może następować w celu uzasadniania udostępniania tych danych innym osobom.

W omawianym przypadku nie sposób również przyjąć, iż spełnione są określone w art. 26 ust. 1 pkt 1 - pkt 3 ustawy zasady: legalizmu, celowości i adekwatności przetwarzania danych, jak również, iż zagwarantowane byłoby bezpieczeństwo danych. Realizacja obowiązku właściwego zabezpieczenia danych osobowych oznacza między innymi przyjęcie takiego sposobu przetwarzania danych, który wyeliminuje możliwość zapoznania się z danymi przez osoby do tego nieupoważnione.

Wskazać również należy na istnienie tajemnicy zawodowej określonej w art. 13 i 14 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2009 r. Nr 52, poz. 417 z późn. zm.). Przepis ten stanowi, że pacjent ma prawo do zachowania w tajemnicy przez osoby wykonujące zawód medyczny, w tym udzielające mu świadczeń zdrowotnych, informacji z nim związanych, a uzyskanych w związku z wykonywaniem

zawodu medycznego. Zgodnie z art. 14 w celu realizacji prawa, o którym mowa w art. 13, osoby wykonujące zawód medyczny są obowiązane zachować w tajemnicy informacje związane z pacjentem, w szczególności ze stanem zdrowia pacjenta.

Mając powyższe na uwadze zwracam się do Pana Ministra z prośbą o wskazanie podmiotom wykonującym działalność leczniczą, aby w trosce o poszanowanie praw do prywatności pacjentów i ochronę informacji ich dotyczących, stosować jedynie takie rozwiązania, które pozostają w zgodzie z powyżej powołanymi przepisami np. poprzez przesłonięcie bądź odwrócenie tej karty bądź całkowite zrezygnowanie z umieszczania tych kart przy łóżkach pacjentów, na rzecz przyjęcia innego sposobu przechowywania tego rodzaju dokumentacji medycznej.